

DECIZIA nr. 116 / 2006

S.C. X cu domiciliul fiscal declarat în xxx, are codul de identificare fiscală nr. xxx și contestă suma de xxx lei stabilită de organul de control prin Decizia de impunere și Raportul de inspecție fiscală nr. xxx, comunicate contestatoarei în data de 08.06.2006..

Contestația nr. xxx a fost depusă la D.G.F.P. Dolj în data de 03.07.2006, respectându-se condiția de procedură cerută de art. 177 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Procedura fiind îndeplinită, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

Se contestă suma de xxx lei reprezentând:

- xxx lei – diferențe impozit pe profit,
- xxx lei – dobândă aferentă impozitului pe profit,
- xxx lei – penalități aferente impozitului pe profit,
- xxx lei – taxa pe valoarea adăugată,
- xxx lei – dobândă aferentă taxei pe valoarea adăugată,
- xxx lei – penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

I. În susținerea contestației, S.C. X precizează următoarele:

1 - Referitor la cheltuiala în sumă de xxx lei reprezentând chirie achitată S.C. xxx, contestatoarea precizează că în perioada februarie-martie 2002 intenționa să devină distribuitor de produse petroliere al S.C. xxx S.A. Pentru aceasta era necesar să dețină spații de depozitare corespunzătoare, cu acces la căi de transport.

În vederea perfectării acestui contract, a fost necesar acordul APAPS, a fost întocmită o documentație de către un evaluator, și s-au purtat negocieri cu proprietarul spațiilor. Bunurile ce fac obiectul contractului de închiriere, au fost preluate de la proprietar pe baza protocolului încheiat în data de 03.12.2001 și a procesului verbal de predare-primire nr. 60 din 15.01.2002.

După două luni, contractul de închiriere a fost reziliat, deoarece nu s-a putut încheia contractul de distribuție cu S.C. xxx S.A.

Se susține că în condițiile în care proprietarul și-a îndeplinit obligația de a asigura folosința spațiului, și contestatoarea trebuia să-și îndeplinească obligația corelativă de a achita chiria. Chiar dacă nu s-au obținut venituri din utilizarea bunurilor închiriate, această cheltuială a fost dictată de interesul afacerii, fiind un act normal de gestiune.

2 – În ceea ce privește suma de xxx RON reprezentând chirii aferente contractului de leasing financiar nr. xxx, și suma de xxx ROL reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă, se precizează că autovehiculul marca Chrysler 300M a fost utilizat la deplasările administratorilor efectuate în scopul afacerii.

3 – Referitor la suma de xxx ROL achitată firmei xxx în baza contractului de leasing nr. xxx, contestatoarea menționează că în mod eronat a înregistrat această sumă în contul 612, deoarece, ca urmare a dificultăților financiare, contractul de leasing a fost reziliat. Datorită faptului că din suma de xxx EURO achitată inițial, societatea de leasing a restituit xxx EURO, sumă care a fost înregistrată ca venit, S.C. X consideră că datorează doar majorări de întârziere între data înregistrării avansului și data înregistrării restituirii.

4 – Referitor la suma de xxx ROL reprezentând pierdere înregistrată în trim. III și IV 2001, perioadă în care S.C. X avea statut de microîntreprindere, se precizează că aceasta a fost recuperată din profitul impozabil înregistrat în anul 2002, când devenise plătitoare de impozit pe profit. Se consideră că organul fiscal a aplicat eronat prevederile art. 13, alin. 4 din Legea nr. 414/2002, deoarece acestea se referă la contribuabilii care au realizat pierdere fiscală anterior perioadei în care au devenit plătitori de impozit pe venit.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. xxx încheiat de organele de control din cadrul D.G.F.P. Dolj – Activitatea de inspecție fiscală, s-au constatat următoarele:

Împotriva S.C. X s-a deschis procedura prevăzută de Legea nr. 64/1995 republicată, firma fiind în lichidare judiciară conform dosarului de faliment nr. 288/2004 de la Tribunalul Dolj, fiind desemnat ca administrator judiciar S.C. xxx.

1 – În lunile februarie și martie 2002, contestatoarea a achitat către S.C. xxx S.A., o chirie lunară în sumă de xxx ROL și respectiv xxx ROL, pentru un imobil cu destinația „Depozit de produse petroliere”. Deoarece bunul pentru care a fost încheiat contractul de închiriere nr. xxx/20.12.2001, nu a fost folosit în scopul obținerii de venituri impozabile, în baza art. 4, alin. 4 din O.G. nr. 70/1994 privind impozitul pe profit republicată, suma de xxx RON a fost considerată nedeductibilă din profitul impozabil.

2 – În baza contractului de leasing nr. xxx.2001, în data de 19.02.2002 contestatoarea a achitat către xxx echivalentul sumei de xxx EURO, respectiv suma de xxx ROL.

Deoarece contractul de leasing încheiat cu xxx nu s-a derulat, iar bunurile care fac obiectul contractului nu au fost utilizate niciodată de contestatoare în scopul utilizării de venituri impozabile, cheltuiala în sumă de xxx RON a fost considerată nedeductibilă la calculul profitului impozabil.

3 – În baza convenției de cesiune a contractului de leasing financiar nr. xxx, S.C. X a

achiziționat un autovehicul marca CHRYSLER 300M, înregistrând cheltuieli privind chiriile în sumă de xxx ROL.

Deoarece nu au fost puse la dispoziția controlului documente din care să rezulte că autovehiculul a fost folosit pentru operațiunile taxabile ale societății, sau pentru realizarea de venituri impozabile, și nici documente care să ateste intrarea în gestiune a acestui autovehicul, suma de xxx RON a fost considerată nedeductibilă fiscal la calculul profitului impozabil.

4 – Pentru perioada 01.01.2001 – 30.06.2001, S.C. X a declarat la organul fiscal un impozit pe profit în sumă de xxx RON, achitat integral.

În perioada 01.07.2001 – 31.12.2001, contestatoarea a fost plătitoare pe impozit pe venit conform O.G. nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, înregistrând o pierdere în sumă de xxx RON. Această pierdere a fost dedusă de contestatoare din profitul impozabil realizat în anul 2002.

În baza art. 13, alin. 4 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, suma de xxx RON a fost considerată nedeductibilă din profitul impozabil de către organul de control.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu dispozițiile legale referitoare la aceasta, și având în vedere motivele invocate de contestatoare, se rețin următoarele:

Se contestă suma de xxx lei reprezentând:

- xxx lei – diferențe impozit pe profit,
- xxx lei – dobândă aferentă impozitului pe profit,
- xxx lei – penalități aferente impozitului pe profit,
- xxx lei – taxa pe valoarea adăugată,
- xxx lei – dobândă aferentă taxei pe valoarea adăugată,
- xxx lei – penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. Dolj – Serviciul Soluționare Contestații, se poate investi cu soluționarea cauzei, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de urmărire și cercetare penală, cu privire la aspectele constatate în raportul de inspecție fiscală nr. xxx.

Ca urmare a suspiciunilor create în timpul controlului cu privire la legalitatea, realitatea și veridicitatea operațiunilor economice efectuate de S.C. X, în vederea constatării elementelor constitutive a infracțiunilor prevăzute de Legea contabilității nr. 82/1991 republicată, și de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, D.G.F.P. Dolj – Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr. xxx, a transmis Inspectoratului de Poliție al județului Dolj o copie a actelor contestate.

Prin adresa nr. xxx, D.G.F.P. Dolj – Serviciul Soluționare Contestații a solicitat Inspectoratului de Poliție Dolj, să precizeze stadiul în care se află cercetarea aspectelor sesizate de organul de control. În adresa nr. xxx, Inspectoratul de Poliție Dolj menționează că are în lucru dosarul penal înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Craiova sub nr. xxx, privind pe xxx, administrator la S.C. X, față de care se efectuează cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală.

În drept, la art. 184, alin 1, din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, se menționează:

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți. [...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...].

Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale contestate și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite, există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Deoarece prioritatea de soluționare în speță o au organele penale, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei care atrage plata la bugetului statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei.

Având în vedere cele prezentate în dosarul cauzei, considerentele și normele legale prezentate în susținere, în temeiul art. 184 și 186 din O.G. nr. 92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

- Suspendarea soluționării contestației formulată de S.C. X referitoare la suma de xxx lei, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii.

- Transmiterea dosarului cauzei organului de inspecție fiscală, urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea, să fie retransmis organului competent pentru soluționarea cauzei, potrivit dispozițiilor legale.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Dolj în termen de 6 luni de la data comunicării.